

νήν συγγενή του έβδομου βαθμοῦ, εἰς τὸν Ἐπάνω Μαχαλᾶ, τὴν Ζαχαράκαιναν.

Κ' ἡ Ἀκριβούλα ἔκυπτε, κ' ἐκέντα, κ' ἀκόμη ἐκέντα τὰ προικιά της. Καὶ ἦτον ὡραία, θαλερὰ γεροντοκόρη. Κι' ὁ καπετάν Πανάγος, καθὼς τὴν ἐκύτταζε, κ' ἔβλεπε τὴν χωρίστραν τῆς καστανῆς κόμης κάτω ἀπὸ τὴν λευκὴν μανδήλαν, ἐσκέπτετο κ' ἔλεγε μέσα του ὅτι θὰ ἐγίνετο πολὺ καλὴ οἰκοκυρά, καὶ μὲ μεγαλοπρεπῇ μάλιστα στολίδια.

Καὶ ἡ γυνή, ἡ καπετάνισσα ἡ δευτέρα, ἀδυνατίζεν ὁλονέν, κ' ἔβηχε, κ' ἐψυχορράγει. Τέλος ἔσβυσεν ἓνα πρωτὶ πρὶν φέξῃ ἀνέλυσε στὸν ἀπάνω κόσμον.

Ὀλίγαι ἐβδομάδες ἐπέρασαν, κ' ἐτελεῖτο ὁ γάμος. Βαθειὰ τὴν νύκτα στὸ σκοτάδι, ἀλλὰ μὲ πυροβολισμοὺς καὶ μὲ πομπήν, καὶ μὲ πολλοὺς καλεσμένους.

Τώρα ἡ Ἀκριβούλα, ἡ Πιτρούπισσα, μὲ τῆς τραχηλιῆς καὶ τὰς χειρίδας της τρεῖς σπιθαμὰς τὸ κέντημα — καὶ μὲ τὰ χρυσᾶ ποδογύρια της ἓνα πῆχυν τὸ πλάτος, πᾶσαν Κυριακὴν καὶ πᾶσαν ἑορτήν, συνδιαπρέπει μαζὶ μὲ τὸν σύζυγόν της καὶ συμπαρίσταται εἰς τὸ παγκάρι τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Νικολάου. Καὶ εἰς ὅλας τὰς πανηγύρεις, καὶ εἰς ὅλας τὰς μνήμας τῶν Ἀγίων ὅπου ὑπάρχουν ἐπισκέψεις καὶ ὀνόματα, περιφέρει ἀπὸ οἰκίαν εἰς οἰκίαν, ἀπὸ δρόμον εἰς πλατεῖαν, καὶ ἀπὸ τὸ χωρίον εἰς τὴν ἐξοχήν, τοὺς μεγαλοπρεπεῖς στολισμοὺς — ἔργον τῶν χειρῶν της μακρᾶς καρτερίας καὶ ὑπομονῆς — εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐχθρῶν της!

ἈΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Συζυγικαὶ τρυφερότητες

Ἡ σύζυγος: — Μπιρμπάντη!... Σκύλε!... Ἰσακρίωτη!... Θέλω νὰ σὲ ἰδῶ, σὰν πεθάνης, στὴν Κόλασι καὶ νάχης γιὰ γυναῖκα σου τὴν κόρη τοῦ Ἐωσφόρου!... τοῦ Βεελζεβούλ!...

Ὁ σύζυγος: — Αὐτὸ δὲν θὰ τὸ ἰδῆς ποτέ!... Εἶνε ἀπηγορευμένον νὰ παντρευθῇ κανένας δυὸ ἀδελφές!...